

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA
KATEDRA KLÁVESOVÝCH NÁSTROJŮ

HABILITAČNÍ REFLEXE

Autor: MgA. Ivo Kahánek Ph.D.

2019

Úvod

Habilitační reflexe, která je spolu s obhajobou habilitační přednášky součástí mé habilitace na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze, nezahrnuje pouze mou uměleckou aktivitu od roku 2010 do současnosti, kdy jsem zde působil jako pedagog, ale celou mou profesionální uměleckou dráhu od roku 2004. Snažil jsem se do ní zaznamenat komplexní přehled mých aktivit, týkajících se hudby, mimo interpretačních soutěží, které řadím přece jen spíše do období studia.

Reflexi jsem rozdělil do šesti tematických kapitol: životopis, recenze koncertů, recenze nahrávek, seznam vydaných CD, přehled vybraných koncertů s orchestrem a přehled vybraných recitálů a komorních koncertů. Daný rozsah reflexe samozřejmě nedovoluje podat úplný soupis ve výše zmíněných kategoriích, snažil jsem se proto vybrat ty nejdůležitější od nás i z ciziny.

I v budoucnu budu maximálně usilovat o to, aby má další umělecká činnost naplňovala ta nejvyšší měřítko a směřovala ku prospěchu naší školy.

Životopis

Jako interpret nevšední emocionální síly a hloubky si Ivo Kahánek získal pověst jednoho z nejpůsobivějších umělců své generace. Svůj dar okamžitě navázat citovou vazbu s publikem dokáže náležitě zužitkovat ve skladbách od baroka po modernu, s těžištěm v romantickém repertoáru. V cizině je rovněž pokládán za specialistu na interpretaci české hudby.

V roce 2004 se stal absolutním vítězem mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a již předtím získal ocenění v mnoha významných kláních u nás i v cizině (Maria Canals Piano Competition v Barceloně, Vendome Prize ve Vídni, Stiftung Tomassoni Wettbewerb v Kolíně nad Rýnem, Mezinárodní soutěž Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních, Concertino Praga aj.).

Po úspěšných debutech na festivalu Beethovenfest v Bonnu a na Pražském jaru obdržel pozvání od Symfonického orchestru BBC k vystoupení na festivalu BBC Proms v londýnské Royal Albert Hall. Tam v srpnu 2007 pod taktovkou Jiřího Bělohlávky provedl Klavírní koncert č.4 Inkantace Bohuslava Martinů, živě přenášený televizí a rádiem BBC i českou stanicí Vltava. Tento kritikou oceněný debut nabízí německé vydavatelství Deutsche Grammophon jako digitální download. Není divu, že si Ivo Kahánka vybral Sir Simon Rattle ke dvěma vystoupením s Berlínskou filharmonií v listopadu 2014. Následoval nadšený ohlas odborné kritiky i široké veřejnosti. Mladý klavírista se stal po Rudolfu Firkušném teprve druhým českým pianistou v historii, jenž vystoupil s tímto světoznámým tělesem. Kromě toho spolupracuje Ivo Kahánek pravidelně s Českou filharmonií a má za sebou úspěšná vystoupení s Mahler Chamber

Orchestra, Wiener Symphoniker, BBC Scottish Symphony Orchestra Glasgow, Essener Philharmoniker, Orchestrem WDR Kolín nad Rýnem, Curyšským komorním orchestrem, Symfonickým orchestrem Hlavního města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Pražskou komorní filharmonií, Filharmonií Brno a mnoha jinými. Z dalších významných umělců, s nimiž spolupracoval, jmenujme alespoň dirigenty Semjona Byčkova, Jakuba Hrůšu, Andrése Orozco-Estradu, Rafaela Payareho, Pinchase Steinberga, Vladimira Ashkenazyho, Tomáše Netopila, Andreje Borejka, Libora Peška či Zdeňka Mácala, houslistu Daniela Hopea, violoncellistku Alissu Weilerstein, violistu Paula Neubauera, Pavel Haas Quartet, Tetzlaff Quartet, sopranistku Martinu Jankovou či tenoristu Pavla Černocho. V roce 2018 se stal držitelem ceny Classic Prague Award za sólistický výkon roku.

Ivo Kahánek podepsal v roce 2007 exkluzivní smlouvu s vydavatelstvím Supraphon Music a od té doby nahrál celkem patnáct CD s díly Fryderyka Chopina, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka, Bohuslava Martinů, Gideona Kleina, Miloslava Kabeláče, Jeana Francaixe, Jacquesa Iberty aj. Jeho nejnovější nahrávka Klavírních koncertů Antonína Dvořáka a Bohuslava Martinů za doprovodu Bamberger Symphoniker pod taktovkou Jakuba Hrůši obdržela několik významných ocenění - nahrávku měsíce BBC Music Magazine, Choix de Classique HD, Nahrávku týdne BBC Radio 3 a bylo také nominováno na mezinárodní cenu ICMA. Za album Písní Bohuslava Martinů s Martinou Jankovou a Tomášem Králem je Ivo rovněž držitelem ceněné Zlaté ladičky (Diapason d'Or francouzského odborného časopisu Diapason) a výběrů měsíce v časopisech Opernwelt a Opera News. Kromě toho natáčí pro Český rozhlas, Českou televizi a stanici Mezzo.

Ivo Kahánek je absolventem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a Akademie múzických umění v Praze. Má za sebou také studijní stáž na londýnské Guildhall School of Music and Drama a mistrovské kurzy pod vedením Karl-Heinze Kämmerlinga, Christiana Zachariase, Alicie de Larrocha, Imogen Cooper, Petera Frankla a dalších osobností.

Vedle svých uměleckých aktivit se věnuje mladým adeptům mistrovské hry na klavír. Od roku 2010 vyučuje klavír na Akademii múzických umění v Praze, na Pražské konzervatoři a je lektorem mezinárodních mistrovských kurzů v Praze, Kroměříži, Mikulově a mentorem v projektu MenArt. Mezi jeho nejznámější žáky patří např. mladí pianisté Tomáš Kačo, Matyáš Novák nebo Matouš Zuka. Působí také jako ředitel Mezinárodní klavírní soutěže pro děti a mládež Broumovská klávesa a zakladatel a garant koncertního cyklu Romantické večery v Rudolfinu. Je členem Umělecké rady Pražského jara, Akademie klasické hudby a Správní rady Nadace Bohuslava Martinů.

Recenze koncertů

BBC Proms, 26. 8. 2007, BBC Symphony Orchestra, Jiří Bělohlávek,

www.musicomh.com, Simon Thomas

Martinů's magical Fourth Piano Concerto („Incantation“) sparkled under the fingers of young Czech soloist Ivo Kahánek, while Britten's Sea Interludes and Prokofiev's Fifth Symphony lacked necessary depth. ...In an auspicious Proms debut, Ivo Kahánek whipped up more of a storm as soloist in Martinů's Fourth Piano Concerto, full of typical percussive brilliance and an astonishing stabbing solo part.

The Daily Telegraph, Geoffrey Norris

...Martinů's Fourth...its restless invention, pungency and virtuosity were given sharp focus by the pianist Ivo Kahánek, with keen gritty involvement in the citrus tang from the BBC Symphony Orchestra under Jiří Bělohlávek.

Glasgow City Halls, 15. 11. 2009, recitál

The Times, Fiona Bain

Anyone whose curiosity was piqued by Ivo Kahánek's first performance with the BBC SSO on Thursday had another chance to catch the Czech in action yesterday. It certainly made for a satisfying sequel, as this recital was varied and beautifully presented, an excellent vehicle for Kahanek's emotionally intelligent playing and highly personal approach to works from his native soil. He got his audience on side with a playful rendition of Mozart's C major Sonata, giving the piece effervescent grace and beginning on a humorous note. But he also knew how to balance the lighter, central European fare with more troubled works from his homeland. This was exemplified by the different era and mood of the following piece, Klein's desolate Piano Sonata, composed in a Nazi concentration camp. It was brave to take such a chronological leap so early but Kahanek carried the atonal intensity through with blazing dynamic contrasts and a rhythmic tautness. Janacek's 1st October 1905, written to mark the death of a rioter, had a more tender character, but Kahanek did not sacrifice intensity, articulating the expansive folk melodies with a smooth and mellifluous tone. He continued his riff on a national theme with a nostalgic Sonata by Martinu, which was assertive but enigmatic. Rounded off by a powerhouse performance of Schumann's Symphonic Etudes, he demonstrated deep musical insight and displayed versatility and virtuosity in equal, compelling measure.

Praha Dvořákova síň Rudolfiny, 11. 1. 2014, recitál

Harmonie, Věroslav Němec

Ivo Kahánek je velkoryse obdařen vším, čeho je zapotřebí k úspěšné pianistické kariéře: intelektem, muzikálností, fantazií, senzitivností, pracovitostí i potřebnou dávkou štěstí – přinejmenším co se tkne klavírních pedagogů. Od roku 2004, kdy se stal absolutním vítězem soutěže Pražského jara, sleduji jeho koncertní dráhu se stoupajícím obdivem a respektem. Jeho recitál v cyklu FOK Světová klavírní tvorba (Dvořákova síň Rudolfiny, 11. 1- 2014) jen potvrdil, že má mezi našimi pianisty zcela výjimečnou pozici. Už v úvodní Partitě č. 1 B dur Johanna Sebastiana Bacha okouznil krásným zpěvným tónem, perlivou technikou, plasticitou, průzračností a dokonale zvládnutou výstavbou. Provedení následujících Osmi preludií op. 30 Miloslava Kabeláče řadím pak k nejsilnějším svým životním koncertním zážitkům vůbec. Ivo Kahánek tu posluchače provázel jako mág jakýmsi nádherným zneklidňujícím prostorem, plným podivuhodných příběhů, nevídaných barev a záchvěvů tajemných melodií. Při poslechu nebylo možné myslet ani na technické, ani na výrazové problémy, které s sebou toto náročné dílo nese. Ivo Kahánek dokázal kouzlit se vším – s dynamikou (sametově hebké pianissimo hned na začátku prvního preludia), s barvou (několikrát zněl jeho klavír dokonce jako lidský hlas), s napětím i architekturou (skvěle vystavěné a napětím nabitě čtvrté preludium), přičemž samostatnou kapitolu by si zasloužila pianistova práce s pedálem. Přiznávám, že jsem toto Kabeláčovo dílo nikdy neslyšel v tak sugestivním podání. A neméně působivá byla i Sonáta č. 1 H 350 Bohuslava Martinů, kterou uvedl klavírista po přestávce. Také tady – stejně jako u Kabeláče – nezbývalo než žasnout nad jejím jedinečným provedením. Jako poslední dvě čísla recitálu uvedl Ivo Kahánek Scherza č. 1 h moll, op. 20 a č. 2 b moll, op. 31 Fryderyka Chopina. Hrál je v neuvěřitelném tempu a s neuvěřitelnou lehkostí – skutečně scherzosně, s překrásnými zpěvnými lyrickými partiemi. Nadšeným posluchačům se pak odměnil třemi přídavky. Nejprve zazněla rozkošně jiskřivá sonáta Domenica Scarlattiho, po ní nádherně „vyzpívaná“ Janáčková Frýdecká Panna Maria a na úplný závěr Chopinova Fantaisie-Improptu cis moll – provedená stejně lehce a brilantně jako obě scherza. Po posledním přídavku jsem přemýšlel, ke kterému ze světových klavíristů bych mohl Ivo Kahánka přirovnat. Působivostí, barvitostí a přesvědčivostí své hry se nejspíš podobá Pierru Laurentu Aimardovi, kterého jsme slyšeli v Rudolfinu v roce 2006, či Jeanu-Yvesovi Thibaudetovi, jenž vystoupil v Praze předloni. Oba tito umělci se řadí ke světové pianistické špičce – a nepochybuji, že k ní náleží také Ivo Kahánek.

Praha, 15. 11. 2014, Smetanova síň, Berlínští filharmonikové, Sir Simon Rattle
Mladá fronta Dnes, Věra Drápelová

Byla to jedna z nejvýznamnějších akcí k oslavám 25.výročí pádu totality. V sobotu vystoupili v Obecním domě Berlínští filharmonikové se Sirem Simonem Rattlem a zahájili druhý ročník Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného. Prahu zařadili do svého turné po vybraných zemích bývalého východního bloku.

Simon Rattle a Ivo Kahánek při zahájení Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného | foto: Ivan Malý, Pražské jaro

Pražskému jaru, které festival pořádá, rozhodně patří dík za to, že koncert zorganizovalo. Zvláště když první polovinu v každé zemi vyplnila skladba některého z významných domácích autorů dvacátého století. Pro pražský koncert padla volba na Klavírní koncert č. 4 Bohuslava Martinů a na českého pianistu mladší generace Ivo Kahánka, který se před pár dny představil i v Berlíně.

Tato skladba, spadající do poloviny padesátých let minulého století, vlastně nepřipomíná klasický koncert s dominantním sólovým nástrojem, je spíše rozvolněnou, proměnlivou fantazií o dvou větvích, již dal Martinů podtitul Inkantace (Zaříkávání) jako odkaz na svobodné kouzlení s hudbou. A kouzlilo se jaksepatří. Skladba působila uceleně a plynule, schopnost famózního berlínského orchestru hrát s komorním výrazem i velké symfonické skladby šla Martinů k duhu. Kahánek podal skvělý výkon, v celém provedení byl rovnocenným hlasem. Po obrovských ovacích ještě sólově přidal jednu z Písní beze slov od Felixe Mendelssohna-Bartholdyho. Byl to pro něj jasný úspěch.

Praha, Smetanova síň, 15. 11. 2014, Berlínští filharmonikové, Sir Simon Rattle
Právo, Vladimír Říha

Druhý ročník Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného zahájila v sobotu ve zcela vyprodané pražské Smetanově síni Obecního domu Berlínská filharmonie. Za řízení Sira Simona Rattlea uvedla v úvodu Klavírní koncert Inkantace Bohuslava Martinů s naším sólistou Ivo Kahánkem. Po přestávce zazněla slavnostně k výročí pádu železné opony 1989 Symfonie č. 9 d moll Ludwiga van Beethovena s Odou na radost.

Berlínská filharmonie navštívila Prahu po roce a půl od loňského prologu Pražského jara a její letošní turné zahrnuje kromě Prahy i Varšavu a Budapešť jako důležitá města přelomových událostí před 25 lety. V každém z nich přibírá k stěžejnímu programu Beethovenovy Deváté i dílo hostícího národa a bylo štěstím, že pro Prahu vybral šéfdirigent Simon Rattle (přicestoval výjimečně bez manželky Magdaleny Kožené, která má vlastní turné), známý příznivec české hudby, právě zmíněné dílo Bohuslava Martinů. Navíc ho před týdnem uvedli spolu s Ivo Kahánkem několikrát v Berlíně, takže klavíristův debut se světovým orchestrem byl rozsáhlejší.

Kahánek, vítěz soutěže Pražského jara 2004, Martinů koncert již hrál v srpnu 2007 v Londýně s BBC Symphony Orchestra na BBC Proms a je velkým propagátorem díla z roku 1956, které právě náš velký exilový pianista Rudolf Firkušný premiéroval. Martinů skladbu psal po třech svých klavírních koncertech spíše jako netypickou symfonickou fantazii, jež svým dalším názvem Inkantace (Zaříkávání) se přibližuje kouzlu a magii. A kouzelné Kahánkovo podání málo hrané dílo důkladně rehabilitovalo. Je třeba vedle sólistova výkonu - chytila zejména druhá věta, kde Kahánek citlivě stupňoval drama v ní obsažené - zmínit i úžasný výkon orchestru, zcela v intencích skladatele s velkou rolí bicích, harfy (umístěné netradičně vpředu po pravici dirigenta) a dalšími efekty. Rattle Martinů porozuměl důkladně a mezinárodní složení

orchestru se jeho nárokům citlivě přizpůsobilo, takže nadšení bylo veliké a přinutilo Kahánka k přidavku. Byla jím ulehčenější Mendelssohnova Píseň beze slov.

Bamberg, Josef Keilberth Saal, 19. 1. 2019, Bamberští symfonikové, Jakub Hruša
Bachtrack.com, Michael Vieth

Es bleibt für Jakub Hruša eine Herzensangelegenheit, in seinen Konzerten immer wieder neue Einblicke in die Musik seiner tschechischen Heimat zu vermitteln. Schon früher hatte er Werke von Bohuslav Martinů präsentiert, der, zehn Jahre vor Copland geboren, nach zwei Weltkriegen und der Emigration nach Amerika ähnliche Eindrücke aufgesogen hatte und musikalischer Weltbürger und Wanderer zwischen den Stilen geworden war. Die Begegnung mit Werken von Strawinsky oder der Groupe des Six in Paris hatten nachhaltigen Einfluss auf sein Schaffen; er wandte sich dem Neoklassizismus zu und baute wie Copland flexible Rhythmen und markante Metrik in seine Tonsprache ein. Lediglich seine Symphonien schafften es gelegentlich auf die Programmzettel; welche unerwarteten Schätze in den Konzerten zu heben sind, demonstrieren der phänomenale tschechische Pianist Ivo Kahánek und exzeptionell aufspielende Bamberger in Martinůs Viertem Klavierkonzert von 1956 auf atemberaubende Weise. Ein Sekund-Intervall zu Beginn wird zum ersten Motivbaustein, harmonische Wandlungen führen über den tonalen Rahmen hinaus. Im Wechselspiel mit Harfe und umfangreichem Schlagwerk reizten Pianist und Orchester scharf konturierte Themenblöcke aus neben romantisierendem pastellfarbenem Spiel mit Tönen. Kahánek präsentierte sich mit höchster pianistischer Sensibilität, meisterte virtuose Klangkaskaden mit extrovertierter Selbstverständlichkeit ebenso wie fein und tastend vorgetragene Adagios mit lyrischem Anschlag, machte das Klavierkonzert zur Entdeckung des Abends.

Praha, 9. 9. 2019, Dvořákova síň Rudolfiny, Essenská filharmonie, Tomáš
Netopil
Opera Plus, Anna Šerých

Klavírní koncert g moll, op. 33, B 63 je, jak se dnes populárně říká, výzva. Když Antonín Dvořák uváděl koncert v Londýně v roce 1885, psal ze zkoušek domů nadšeně: „*Rummel hraje jako ďábel.*“ Franz Rummel byl nejen pianista, ale také skladatel, měl tedy k interpretaci patřičnou inspirační výbavu. To jasně predikuje náročnost tohoto díla, vyžaduje hráčův vhled, aby dokázal objevovat jeho taje a smysl. To se **Ivo Kahánkovi** daří jednoznačně, svůj virtuózní um dal skutečně do služby objevům jeho krásy. Dvořákův koncert hraje v největší důvěrnosti, právě mu totiž vychází nahrávka, kterou nedávno pořídil s Bamberškými symfoniky a Jakubem Hrušou. Aktuální souhra s **Essenskou filharmonií** a **Tomášem Netopilem** byla dokonalá, muzikantsky delikatesní, ukázala nedožírnu bohatost Dvořákovy tvořivosti. Vnímali ji kdysi i

první posluchači koncertu. Po premiéře v Praze roku 1878 (hrál Karel Slavkovský) tisk lakonicky a výstižně komentoval: „Antonín Dvořák představil se v novém opět oboru skladby hudební klavírním koncertem s průvodem orchestru a dokázal, že i v tom vyzná se úplně.“

Ivo Kahánek, Essener Philharmoniker, Tomáš Netopil – Dvořákova Praha 2019 (foto Martin Divíšek)

Interpretace Tomáše Netopila má vždy rysy koncepční vize, invence a potěšení z hudby a předává ji naplno. Dává prostor dvořákovsky typickým detailům, motivickým drobnostem nástrojového ozvláštnění v dokončování motivů, zdůrazňuje smysluplně bohatství a tajemnost celého motivického toku. Překvapivě jemný a tím působivější byl vstup klavíru, ponor do impozantního souznění s barevným orchestrem, který nikdy nepřekrýval nic z pianistovy výpovědi, kadence, jež přechází do zopakování motivu a jeho dramatizace orchestrem stavěla veledílo tak mohutně, že už samotný závěr první věty *Allegro agitato* zněl plně a obsažně jako konečný vrchol díla. Lyrická poetika *Andante* odkrývala barevnou krásu partitury naplno a těžila z dokonalé souhry sóla a orchestru a dokazovala, jak oslnivý je takový dvojzpěv. Slyšeli jsme prvou verzi koncertu, šťastný návrat k originálu, který se po dějinných peripetiích dobře míněných pianistických úprav vrátil k prameni. Tomáš Netopil vede svůj orchestr k zpěvnému, vřelému projevu a Ivo Kahánek dal svou suverenitu do služby té náročné symfonie s klavírem objevně, naplno, *con fuoco*, s ohněm nadšení. (V přídavku zahrál Janáčkův *Lístek odvanutý* z cyklu *Po zarostlém chodníčku*.)

Recenze nahrávek

CD Supraphon - Janáček, Martinů, Kabeláč

Classics Today, David Hurwitz, 2008

Supraphon has hit on an excellent programming concept: combine well-known Czech works with equally rewarding unfamiliar pieces. And when the performances are as fine as these, the result adds up to much more than the sum of its parts. Janáček's sole piano sonata (or what's left of it, a third movement was destroyed) is well known and wholly representative of his quirky idiom. Ivo Kahánek plays it beautifully (and his instrument, a Petrof, has a particularly warm, attractive tone). He's particularly adept at catching the music's spontaneity--in the first movement especially--while still effectively shaping the larger paragraphs. Other versions might have more eruptive climaxes, but this is just as legitimate and expressively apt.

Martinů's sonata is a very late work, composed just after the Sixth Symphony, and it shares something of that piece's fantastic atmosphere. There is no real slow movement, and negotiating the thickets of notes represents a real challenge, one that Kahánek understands and surmounts with ease. But the real find here, and at nearly 30 minutes the largest work on the disc, is Miloslav Kabeláč's Eight Preludes, a real masterpiece that ought to be a repertory item for pianists the world over. The music is exquisite, often sparse, but invariably harmonically interesting and effectively structured. The preludes are variously marked: *ostinato*, *meditativo*, *sognante*, *corale*, *notturmo*, *volante*, *arioso*, and *impetuoso*. Together, they make a magnificent cycle richly varied in mood and expression. Kahánek clearly loves this piece and proves its ideal advocate, whether in the delicate tracteries of the "dreaming" third movement, the agitated "corale", or the heroic bell-ringing that characterizes the final number.

As an encore, we get three very early (1879-80) keyboard fugues by Janáček, written while he was still a student in Leipzig. Obviously they are not characteristic of his mature work, but they are fun to have all the same. The last of the three is quite a substantial piece--longer than the first movement of the sonata, though hardly as musically interesting. Finally, excellent engineering places the piano in an ideally warm and clear space. A great recital!

CD Supraphon – Martinů: Songs, Diapason d'Or

Diapason, Nicolas Derny, 2016

Nahrávky od Supraphonu s hudbou Martinů mají v poslední době na tuzemské scéně i v zahraničí mimořádné úspěchy. Tento měsíc není výjimkou, Písně Bohuslava Martinů, které natočili sopranistka Martina Janková, barytonista Tomáš Král a klavírista Ivo Kahánek, získaly skvělou recenzi od hudebního časopisu Diapason a zároveň nejvyšší ocenění - Diapason d'Or.

Lidové písně vždy patřily mezi jeden z hlavních pramenů Martinů inspirace. Album z února tohoto roku obsahuje sbírky písní, ve kterých Martinů zhudebnil lidové texty ze Sušilovy sbírky moravských lidových písní a Martinů vlastní posbírané písně: Písničky na jednu stránku, H 294, Písničky na dvě stránky, H 302, Nové slovenské písně, H 126 a Nový špalíček, H 288.

Tito tři umělci dosahují zázraků v každé jednotlivé písni, které tvoří tuto příjemnou sbírku: božský hlas Martiny Jankové se zdá být oslnivější než jindy, Tomáš Král s obdobným umem zdolává synkopy a důrazy a klavírista Ivo Kahánek, který tu působí jako katalyzátor, je v doprovodu neúnavně vynalézavý. (...) Byl to dobrý nápad, aby bylo v albu obsaženo několik písní z období války, společně s některými, které byly jedny z posledních. V těchto písních vzpomíná Martinů na svou rodnou zemi a Poličku s intenzivní nostalgií, jemně zosobněnou sopránem. Ještě lepší nápad byl umožnit dvěma zpěvákům "konverzovat" u písní, u kterých je to možné. (...) Aby nás učinili naprosto šťastnými, umělci museli dát stejný důraz na texty i noty - a někdy i více na slova. Dělalí tak s neustálou citlivostí a velkým porozuměním," píše Nicolas Derny v recenzi Diapasonu.

CD Supraphon – Martinů: Songs, Critic's Choice

Opera News, Paula Mlyn, 2015

Czech composer Bohuslav Martinů (1890–1959) wrote fifteen operas, employing vastly different styles and several languages. They haven't made it into the standard repertoire, but some, such as *The Greek Passion* and *Julietta*, have steadily gained in international visibility. His art songs (in Moravian dialect and Slovakian as well as "mainstream" Czech), however, are little known outside of his homeland. The seven-song cycle *Písničky na jednu stránku* (Songs on One Page) from 1943 appeared on Gabriela Beňačková and Rudolf Firkušný's RCA Czech song recital in 1991; Magdalena Kožená and Graham Johnson recorded other Martinů cycles, such as *Nový Spalíček* (New Chapbook), from 1942, for Deutsche Grammophon in 2000.

Supraphon's charming new release offers both, plus *Písničky na dvě stránky* (Songs on Two Pages) from 1944 and the thirty songs in *Nové slovenské písně* (New Slovak Songs), published in 1920. The works, written in folk rhythm mostly when the composer lived in exile in the United States, bespeak a linguistic and emotional nostalgia. Two fine singers alternate the fifty-two pieces presented here (and sometimes divide the texts). A dozen are less than a minute long, but the wealth of folkish, often wistful melodies at Martinů's command makes clear that the brevity of invention on display was a stylistic choice, not a limit of imagination.

Soprano Martina Janková, a member of the Zurich Opera's roster for two decades and a frequent presence at the Salzburg Festival, frequently sings Mozart roles. Her lyric instrument retains its fresh, appealing quality, and she can inflect words and musical phrases with keen, expressive definition. Tomáš Král, a *baryton martin* who can both lighten and add color to his sound, has appeared widely as a concert artist but has also sung Baroque opera in small but high quality European houses. His singing here, like that of Janková, shows flexibility and a pleasingly wide dynamic palette. Neither is a stranger to the recording studio. This CD serves as a good introduction to their artistry, as well as to Martinů's compelling miniatures, beautifully accompanied by deft pianist Ivo Kahánek. —*David Shengold*

CD Supraphon – Kalabis: Sonatas, Recording of the Month

Music Web International, Jonathan Woolf, 2018

Both Viktor Kalabis' Cello and Clarinet sonatas were written in the shadow of the Soviet invasion of Czechoslovakia. Both are marked by it and display a brooding, sometimes almost obsessive quality wholly understandable given Kalabis' own feelings of helplessness and protest.

The Cello Sonata was finished the month after the August 1968 invasion and reveals a strenuous intensity occasionally leavened by refined, elegant paragraphs; moments of reprieve amidst the shadows. The slow movement most intensely bears the obsessive elements noted above, a product of rhythmic insistence not unlike Prokofiev's, allied to an intensely introspective tolling motif. As with his slightly later Clarinet sonata the finale is longer than the first two movements put together. Here one finds a long, expressive lament contextualised into taut driving rhythms. The sonata ends with unresolved tension, quietly.

One thing these two sonatas share is that the movement titles are precisely the same - *Allegro moderato*, *Andante*, and finally *Allegro molto e drammatico*. And in the 1969 Clarinet sonata a compelling feature is the busyness of the piano writing and the way the clarinet circles around itself effortfully, never seeming to resolve. Are there, in the midst of the complex and agitated dissonances of the central movement, deliberate echoes of Chopin's Funeral March? This sombre and passionate music shows no let-up in the finale – that, like the Cello sonata, gradually slows to a listless quietude.

It seems clear to me that these sonatas should be seen as a diptych, expressing in various ways, and through different voices, the unrelenting despair Kalabis continued to feel.

The Violin Sonata is a later work, dating from 1982. It's gritty and vibrant, flecked with taut abrupt phraseology, its slow movement again powerfully introspective but admitting some purposeful, indeed powerhouse piano chording. There are plenty of contrasts in the finale, the longest movement but not – this time – twice as long as the first two combined. The contrasts are couched in terms of variations of tempo, but also motifs and the play of voicings. The booklet note writer Petr Veber calls the Violin Sonata 'elliptical and coherent'. Quite how elliptical is something for the listener to decide. If Kalabis' music is termed Neo-Romantic, as it is by some commentators, then its most notable features are Kalabis's individual sense of form and his exploration of the ambiguities of expressive breadth in his music. It is seldom an easy listen, but it is always rewarding.

The three interpreters are some of the Czech Republic's most brilliant young instrumentalists. Anchoring things is pianist Ivo Kahánek who has already recorded Kalabis' solo piano music for Supraphon. Anna Paulová is a most eloquent clarinet soloist and both Tomáš Jamník and Jan Fišer prove masterful in their control of the string sonatas' rhetoric. With first class sonics this is an indispensable acquisition for admirers of the composer's music.

CD Supraphon – Kalabis: Complete Piano Works

Music Web International, Jonathan Woolf, 2019

Viktor Kalabis' early musical development, as with many others, was punctured by the War, and when he eventually embarked on a sequence of works his compositional freedom was limited by the political ideology that plagued Czechoslovak life for so many decades. His personalised musical language in the late 1940s embraced quite a variety of influences but are crystallised in the solo piano music, all of which is contained in this 2-CD set that traces Kalabis from 1947 to the competition works of 1999.

Clearly the three sonatas will be a focus of interest. The first two are early, dating from 1947-48, and reveal an accommodation with neo-classicism in their tautness and recourse to chorale-like funereal music. The First is the more conventionally structured, with an appealing and driving finale, but the Second has its own compelling features, not least refracted Bachian moments and the sense of built-in rubato that is conveyed, not least in this conspicuously fine performance from one of the Czech lands' great contemporary pianists. The Third Sonata dates from 1982 and reprises the bipartite structure of the much earlier second sonata. The opening movement is limpid and spare, fully sustained over eight minutes whilst there a terse but occasionally eruptive quality to the second and final movement; these brusque alternations motoring the music ever onwards.

The movement in the sonatas from neo-classicism to a more complete and complex aesthetic is measured over a period of decades. The other works are reflective of other influences and enthusiasms. The eight brief movements that comprise Accents are lighter in tone than the sonatas; darting, fluid, rolling and more overtly expressive, notably in the searching and austere beautiful Andante. Harmonies in Accents are more unambiguous, and open. Kalabis returned to the medium of the solo piano eight years later with Entrata, Aria e Toccata that reveals again his ability to draw together idioms in a harmonious way. The baroque form of the piece allows him to deploy playful vitality in the outer movements and a refinement of spirit in the central Aria. The three Polkas pay tribute to the genre and endorse its athleticism, but they are also puckish. It's the last of the three that conjures up the spirit of one of Kalabis' great predecessors, Martinů, the president of whose foundation Kalabis was later, and rightly, to become.

The Four Enigmas for Graham was written in 1989 for Graham Melville-Mason, whose death was announced very recently. The more extrovert and colour-conscious writing reflects a relaxation of feeling, a broadening of confidence. The music embraces wit and jollity; lively and communicative, and is a fitting tribute to Melville-Mason, who did so much for Czech and Slovak music in Britain, and beyond. The final pieces are occasional ones. The Two Toccatas were written as test pieces for the Carl Czerny International Piano Competition and serve the purpose well. So too was the Allegro Impetuoso but it makes a bigger impression because of its dynamism, flair and forthright Martinů-like cadences.

The expertly judged recording and attractive booklet notes complement Ivo Kahánek's deeply sympathetic and astute performances, ones that measure up in every way to the music.

CD Supraphon – Dvořák, Martinů: Piano Concertos, BBC Music Magazine

Recording of the Month

BBC Music Magazine, John Allison, 2019

Řekneme-li, že se nad tímto novým albem vznáší duch Rudolfa Firkušného, jde o slova největší chvály. Nejvýznamnější český pianista byl neúnavným propagátorem Dvořákova klavírního koncertu, který mnohokrát natočil, a právě pro něj složil Martinů svůj třetí a čtvrtý koncert pro klavír. Nové verze nahrané Ivo Kahánkem vedle Firkušného snímků bezpochyby ob stojí a Kahánkovo provedení Dvořáka opět vyvolává otázku, proč je toto strhující dílo stále tak nedocenené.

Některé klavíristy od něj odradí vysoké nároky na virtuositu, přičemž jsou si vědomi toho, že jeho obtížnost ne vždy zaznamenají i posluchači, ale díky Kahánkovu provedení se tato nesmírně lyrická skladba (tak jako spousta jiné Dvořákovy hudby) ocitá na pomezí slovanské a rakousko-německé tradice. V třpytivých texturách klavíru i v mimořádně vřelém zvuku Bamberského symfonického orchestru – tělesa, jež vzniklo v roce 1946 za účasti hudebníků vyhnaných z oblastí ležících východně od německých hranic a které dnes pod vedením šéfdirigenta Jakuba Hruši zjevně vzkvétá – jako by zněla česká odezva na Beethovena.

Ačkoliv se Dvořákův koncert může zdát nedocenený – zejména když ho slyšíme v takovémto podání –, je nutné uznat, že k dokonalosti má daleko. Patří ke skladatelovým raným dílům (pochází z roku 1878) a český klavírní pedagog Vilém Kurz v dobře míněné snaze o zvýšení zájmu o jeho provádění přepracoval jeho sólový part. Na některých nahrávkách (včetně Firkušného raných verzí) se tyto úpravy objevují, nepatří k nim však studiové ani živé snímky dalšího velkého propagátora Dvořákova koncertu, Sviatoslava Richtera. Není snad třeba dodávat, že dnes se upřednostňuje Dvořákův původní sólový part, a Kahánek k tomu poskytuje velice dobrý důvod: nesmírná pečlivost, s jakou věnuje pozornost dynamickým znaménkům, dává vznik jasně strukturovanému provedení, které se vyznačuje výjimečným citem. Ve finále zaujme hbitými prsty, ale ještě předtím spolu s orchestrem vykouzlí čarokrásnou pomalou větu.

Se čtvrtým klavírním koncertem Bohuslava Martinů strávil čtyřicátník Kahánek více než polovinu své hudební dráhy a v roce 2007 jej zahrál na festivalu BBC Proms. Společně s Hrušou dbá na to, aby skladba dostala svému podtitulu „Inkantace“ – posluchač má rozhodně pocit,

jako by zde byla vyslovována zaklínadla. Koncert patří k pozdním dílům Martinů, jako jsou jeho *Šestá symfonie* a poslední opera *Řecké pašije*, v nichž skladatel hledal smysl života. Ať už měl na mysli cokoli, když poukazoval na „zvláštní, zcela ‚kouzelný‘ příběh“ *Inkantace*, ze závěrečných extatických pasáží vystupuje jeho idealismus. Dnes je tato skladba řazena k jeho nejsobitějším a nejvýznamnějším a bývá oceňována pro svou nekonvenční dvouvětou stavbu.

Projevuje se tu i výrazný smysl pro český surrealismus, ale díky tomu, jak Kahánek zvládl úchvatnou zvukovost tohoto díla, se vše poskládá v jeden souvislý celek. Ve shodě s Bartókovým přístupem zde Martinů vnímá klavír zejména jako perkusní nástroj a jeho kompozice vyžaduje, aby interpret využil celý arzenál klavírní hry, což je úkol, kterého se Kahánek zhostil naprosto bez problémů. Jestliže se občas zdá, že Hrůša nenechává naplno vynít „tah“ Martinů kadencí, je to možná proto, aby této skvostné hudbě dodal na plynulosti.

CD Supraphon – Dvořák, Martinů: Piano Concertos, Choc de Classica

Classica Magazine, 2019

The album featuring Dvořák's and Martinů's Piano Concertos beautifully performed by Ivo Kahánek and Bamberger Symphoniker under the baton of Jakub Hrůša has received a fantastic review in Classica magazine together with the highest evaluation Choc de Classica (March issue).

„Le jeu d'Ivo Kahánek reflète parfaitement tout ce que Dvořák a de chantant et de direct, avec une jolie richesse de sonorité, une agréable transparence, une façon très pertinente d'épouser les différentes atmosphères... La direction d'orchestre, très convaincante, noue un équilibre parfait avec le soliste, elle est héroïque ou gracieuse dans le premier mouvement, intérieure ou majestueusement lapidaire dans l'Andante, déterminée ou moelleusement extasiée dans le finale... Le chef Jakub Hrůša confie son immense plaisir » de nous faire apprécier la dernière manière de Martinů, cette « fantaisie » et cette « immersion » dans laquelle son auteur évolue avec panache sans se noyer. Ivo Kahánek, qui en avait donné une version de concert avec Jiří Bělohlávek et l'Orchestre symphonique de la BBC, en offre une interprétation flamboyante.“

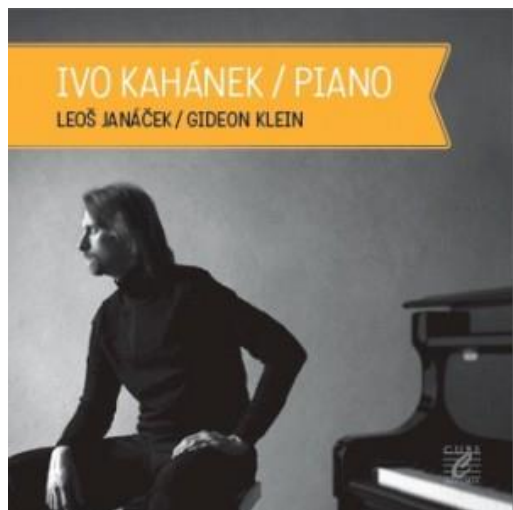
Seznam vydaných CD

Cube Bohemia 2007 – Janáček/Klein: Piano Works

Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku (1. a 2. řada)

Gideon Klein: Sonáta pro klavír

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2007 – Martinů/Janáček/Kabeláč: Works for Cello and Piano

Bohuslav Martinů: Sonáta pro violoncello a klavír č. 2

Leoš Janáček: Pohádka pro violoncello a klavír

Miloslav Kabeláč: Sonáta pro violoncello a klavír

Tomáš Jamník – violoncello, Ivo Kahánek – klavír

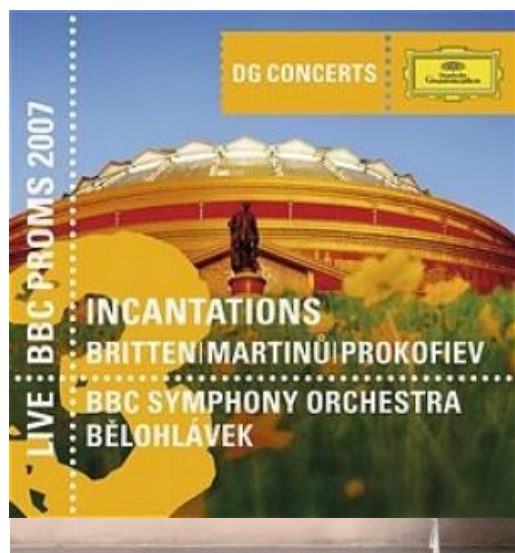
Deutsche Grammophone 2007 – Live from BBC Proms

Bohuslav Martinů: Piano Concerto No. 4 „Incantation“

BBC Symphony Orchestra

Jiří Bělohlávek – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2008 – Martinů/Eben/Sluka: Works for Cello and Piano

Bohuslav Martinů: Sonáta pro violoncello a klavír č. 3

Petr Eben: Suita balladica

Luboš Sluka: Sonáta pro violoncello a klavír

Tomáš Jamník – violoncello, Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2008 – Janáček/Martinů/Kabeláč: Piano Works

Leoš Janáček: Sonáta 1. X. 1905 „Z ulice“

Bohuslav Martinů: Sonáta pro klavír

Miloslav Kabeláč: Sonáta pro violoncello a klavír

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2009 – Hanuš/Eben/Haas: Works for Oboe, Harp and Piano

Jan Hanuš: Sonáta pro hoboj a klavír,

Koncert pro hoboj, harfu a klavír

Petr Eben: Risonanza

Pavel Haas: Suita pro hoboj a klavír

Vilém Veverka – hoboj, Kateřina Englichová – harfa, Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2010 – Chopin: Piano Works

Fryderyk Chopin: Sonáta h moll op. 58
Scherza op. 20, 31, 39, 54

Ivo Kahánek – klavír

Artesmon 2011 – Francaix/Martinů/Ibert: Works for Flute, Violin and Piano

Jean Francaix: Musique du Cour

Bohuslav Martinů: Promenády

Sonáta pro flétnu, housle a klavír

Jacques Ibert: Deux Interludes

Aria

Roman Novotný – flétna, Jiří Pospíchal – harfa, Ivo Kahánek – klavír

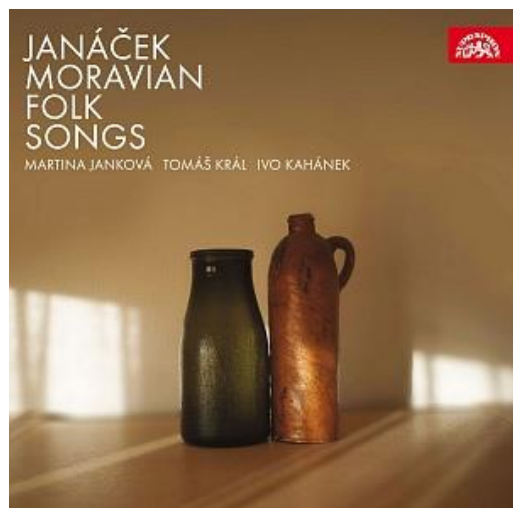

Supraphon 2015 – Janáček: Moravian Folk Songs

Leoš Janáček: Moravská lidová poezie v písních (výběr)

Ukvalská lidová poezie v písních (výběr)

Martina Janková – soprán, Tomáš Král – baryton, Ivo Kahánek – klavír

Radioservis 2016 – Martinů: Complete Piano Concertos

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 5 „Fantasia concertante“

Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Tomáš Brauner – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2016 – Martinů: Ariane, Double Concerto

Bohuslav Martinů: Dvojkonzert pro dva smyčcové orchestry, klavír a tympány

Essener Philharmoniker

Tomáš Netopil – dirigent

Simona Šaturová – soprán

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2018 – Kalabis: Sonatas for Cello/Clarinet/Violin and Piano

Viktor Kalabis: Sonáta pro violoncello a klavír

Sonáta pro klarinet a klavír

Sonáta pro housle a klavír

Tomáš Jamník – violoncello, Anna Paulová – klarinet, Jan Fišer – housle, Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2015 – Martinů: Songs

Bohuslav Martinů: Nové slovenské písně
Písničky na jednu stránku
Písničky na dvě stránky
Nový špalíček

Martina Janková – soprán, Tomáš Král – baryton, Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2019 – Kalabis: The Complete Piano Works

Viktor Kalabis: Sonáty pro klavír
Akcenty, Tři polky, Three enigmas for Graham, Allegro impetuoso a další

Ivo Kahánek – klavír

Supraphon 2019 – Dvořák/Martinů Piano Concertos

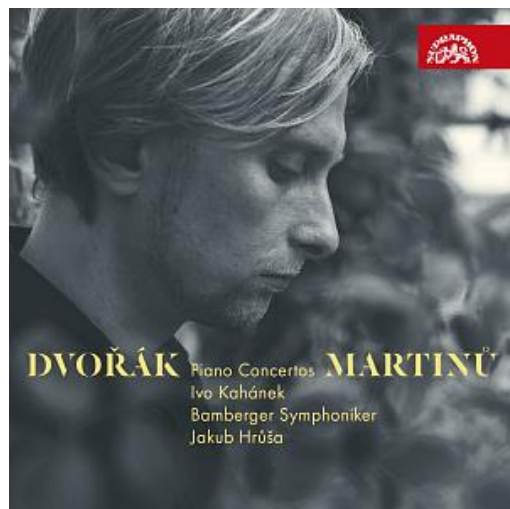
Antonín Dvořák: Piano Concerto in G minor op. 33

Bohuslav Martinů: Piano Concerto No. 4 „Incantation“

Bamberger Symphoniker

Jakub Hrůša – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Přehled vybraných koncertů s orchestrem

Praha, září 2005 – Česká filharmonie, Dvořákova síň

Petr Iljič Čajkovskij: Koncert pro klavír a orchestr č. 1 b moll

Česká filharmonie

Zdeněk Mácal – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, listopad 2006 – Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK, Smetanova síň

Jaroslav Ježek: Koncert pro klavír a orchestr

Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK

Tomáš Hanus – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Londýn, srpen 2007 – BBC Proms, Royal Albert Hall

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 4 „Inkantace“

BBC Symphony Orchestra

Jiří Bělohlávek – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Glasgow, listopad 2009 – BBC Scottish Symphony, Glasgow City Halls

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 3

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 5 „Fantasia concertante“

BBC Scottish Symphony Orchestra

Stefan Solyom – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, květen 2011 – Pražské jaro, Smetanova síň

Ferenc Liszt: Koncert pro klavír a orchestr č. 1 Es dur

Česká filharmonie

Pinchas Steinberg – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, květen 2012 – PKF – Prague Philharmonia, Dvořákova síň

Wolfgang Amadeus Mozart: Koncert pro klavír a orchestr A dur KV 414

PKF – Prague Philharmonia

Vladimir Ashkenazy – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Berlín, listopad 2014 – Berliner Philharmoniker, Velký sál Berlínské filharmonie

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 4 „Inkantace“

Berliner Philharmoniker

Sir Simon Rattle – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Berlín, listopad 2014 – Klavírní festival Rudolfa Firkušného, Smetanova síň

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 4 „Inkantace“

Berliner Philharmoniker

Sir Simon Rattle – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Japonsko, listopad 2015 – Turné po Japonsku, Tokyo Opera House, Minato Mirai Yokohama, Okayama Concert Hall, Ryutopia Niigata a další

Petr Iljič Čajkovskij: Koncert pro klavír a orchestr č. 1 b moll

Filharmonie Brno

Leoš Svárovský – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Monte Carlo, březen 2017 – Printemps des Arts, Opera

Bohuslav Martinů: Klavírní koncert č. 4 „Inkantace“

Orchestre Philharmonique de Monte Carlo

Jean Deroyer – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, leden 2018 – Novoroční koncert, Dvořákova síň

Edvard Grieg: Koncert pro klavír a orchestr a moll

Česká filharmonie

Rafael Payare – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Bregenz, červenec 2018 – Bregenzer Festspiele, Festspielhaus Bregenz

Bohuslav Martinů: Dvojkoncert pro dva smyčcové orchestry, klavír a tympány

Wiener Symphoniker

Andrés Orozco-Estrada – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, červenec 2018 – Galakonzert ke 100. výročí republiky, Dvořákova síň

Bohuslav Martinů: Dvojkoncert pro dva smyčcové orchestry, klavír a tympány

Česká filharmonie

Semyon Bychkov – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Dortmund, Essen, Köln, listopad 2018 – Turné s Mahler Chamber Orchestra

Bohuslav Martinů: Dvojkoncert pro dva smyčcové orchestry, klavír a tympány

Mahler Chamber Orchestra

Andrés Orozco-Estrada – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Bamberg, leden 2019 – Bamberger Symphoniker, Josef Keilberth Saal

Bohuslav Martinů: Piano Concerto No. 4 „Incantation“

Bamberger Symphoniker

Jakub Hrůša – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Praha, září 2019 – Mezinárodní festival Dvořákova Praha, Dvořákova síň

Antonín Dvořák: Koncert pro klavír a orchestr g moll op. 33

Essener Philharmoniker

Tomáš Netopil – dirigent

Ivo Kahánek – klavír

Přehled vybraných recitálů a komorních koncertů

Santander, červenec 2004 – Palacio des Festivals

Isaac Albéniz: Suita espagnola

Robert Schumann: Symfonické etudy op. 13

Bonn, říjen 2004 – Beethovenfest

Ludwig van Beethoven: Sonáta E dur op. 109

Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku

Fryderyk Chopin: Sonáta h moll op. 58

Vídeň, březen 2005 – Konzerthaus

Bedřich Smetana: Tři poetické polky

Koncertní etuda C dur

Leoš Janáček: Sonáta 1. X. 1905 „Z ulice“

Bohuslav Martinů: Tři české tance

Johannes Brahms: Klavírní sonáta f moll op. 5

Glasgow, listopad 2009 – City Halls

Domenico Scarlatti: Sonáty (výběr)

Robert Schumann: Symfonické etudy op. 13

Bohuslav Martinů: Tři české tance

Gideon Klein: Sonáta

Asijské turné Trio Concertino, září 2009 – Bangkok, Manila, Šanghaj, Hong Kong, Singapur

Johannes Brahms: Klavírní trio H dur

Bedřich Smetana: Klavírní trio g moll

Ivo Kahánek – klavír, Jan Fišer – housle, Tomáš Jamník – violoncello

Edinburgh International Festival, květen 2010

Antonín Dvořák: Humoresky

Suita A dur

Charles Ives: Three Pages Sonata

Praha, září 2013 – MHF Dvořákova Praha

Johannes Brahms: Sonáta pro violoncello a klavír e moll

Antonín Dvořák: Klid lesa, Polonéza pro violoncello a klavír

Fryderyk Chopin: Sonáta pro violoncello a klavír g moll

Alisa Weilerstein – violoncello, Ivo Kahánek – piano

Praha, leden 2014 – Rudolfinum, Světová klavírní tvorba

Johan Sebastian Bach: Partita B dur

Miloslav Kabeláč: Osm preludií

Bohuslav Martinů: Sonáta pro klavír

Fryderyk Chopin: Scherza op. 20, 31

Londýn, prosinec 2014 – Wigmore Hall

Leoš Janáček: V mlhách

Antonín Dvořák: Klavírní kvintet A dur op. 81

Ivo Kahánek – klavír, Pavel Haas Quartet

Drážďany, červen 2015 – Dresdner Fespiele

Joseph Haydn: Klavírní trio G dur

Edward Grieg: Klavírní trio c moll

Jean Sibelius: Klavírní trio „Loviisa“

Ivo Kahánek – klavír, Jan Fišer – housle, Tomáš Jamník – violoncello

Praha, září 2015 – kurátorem Komorní řady MHF Dvořákova Praha

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonáta C dur KV 330

Antonín Dvořák: Klavírní kusy op. 52

Poetické nálady op. 85 (výběr)

Franz Schubert: Impromptus op. 90

Antonín Dvořák: Večerní písně

Johannes Brahms: Čtyři vážné zpěvy

Ralph Vaughan-Williams: Songs of Travel

Jan Martiník – bas, Ivo Kahánek – klavír

Antonín Dvořák: Klavírní kvintet A dur op. 81

Ivo Kahánek – klavír, Tetzlaff Quartet

Monte Carlo, březen 2017 – Printemps des Arts, Opera Garnière

Fryderyk Chopin: Scherza op. 20, 31, 54

Leoš Janáček: Sonáta 1. X. 1905 „Z ulice“

Bohuslav Martinů: Tři české tance

Turné po Mexicu, říjen 2019 – Mexico City, Monterrey, Zacatecas, San Miguel

Ludwig van Beethoven: Sonáta c moll op. 13

Leoš Janáček: V mlhách

Fryderyk Chopin: Scherza

Krakow, říjen 2019 – Královský klavírní festival

Fryderyk Chopin: Scherza op. 20, 31, 54

Nocturna op. 9

Fantasie – Impromptu cis moll op. 66

Andante spianato a Velká brilantní polonéza Es dur op. 22